

İçimdeki Okul Sesleri

ziya selçuk

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYINLARI • 7279
BİLİM VE KÜLTÜR ESERLERİ YAYIN NO • 1694

İÇİMDEKİ OKUL SESLERİ

Ziya SELÇUK

Resimleyen *Ezgi Keleş*

Baskı *TDV Yayın Matbaacılık*
Ostim Mah. Alnteri Bulv. 1256. Sk. No.:11 Ostim OSB Yenimahalle/Ankara
Sertifika No. 15402

Yayın hakları MEB, 2020
Tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında,
yayınının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

1. Baskı 2020 (1000 Adet)

ISBN 978-975-11-5326-5

KÜLTÜR YAYINLARI
ÇOCUK

İdare Yeri *MEB Destek Hizmetleri Genel Müdürlüğü*
Ders Kitapları ve Yayımlar Daire Başkanlığı, Kültür Yayınları Şubesi
MEB Beşevler Yerleşkesi I Blok 06560, Yenimahalle/ANKARA
Tel. 0312 413 36 48 • Belgegeçer 0312 222 40 85 • E-posta kulturyayinlari@meb.gov.tr

İçimdeki Okul Sesleri

“Bunları Çocuklarla Paylaş” Diyen Ses

Selam, ben Ziya Öğretmen.

Şimdi boyum tam bir metre doksan santimetre.

Ama bir zamanlar sadece bir metreydi.

O zamanlar bir okulda senin gibi bir öğrenciydim.

İçimden bir ses sürekli bir takım şeyler yapmamı söylerdi. Ben de yapardım. Sonra da olan bana olurdu!

Büyükünce şunu öğrendim.

Her çocuğun içinde bir ses vardır.

Bu ses evde durmadan konuşur.

Parkta konuşur.

Sokakta konuşur.

Arkadaşlarıyla oynarken konuşur.

Bazen ödev yaparken, ders çalışırken de konuşur.

Ve okula da seninle birlikte gelir, orada da konuşur.

Bilmeni isterim ki; bu ses hiçbir zaman susmayacak.

Sonsuza kadar seninle birlikte olacak ve hep konuşmaya devam edecek.

Mühim olan o sesi nasıl duyduğumuz, nasıl dinlediğimiz ve ona nasıl cevap verdiğimiz.

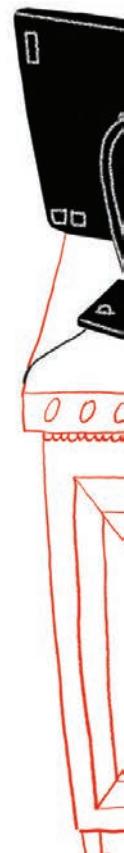
Bazen onun dediğini yapmak iyidir, çok işe yarar.

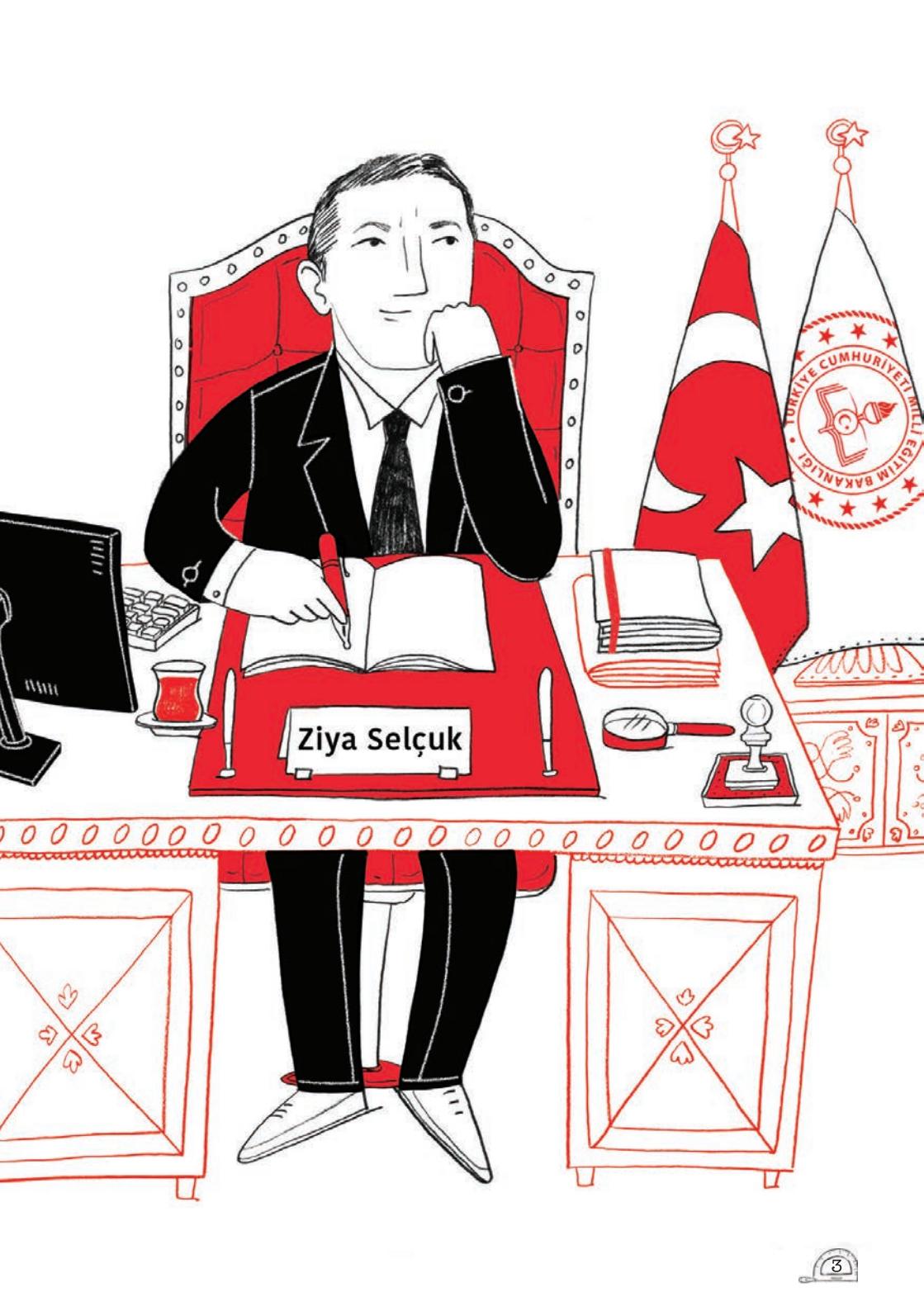
Ama bazen öyle şeyler der ki, onu dinlersen seni epey zora sokar.

İşte bunlar genellikle okulda söyledikleridir!

Bu kitap içindeki okul seslerini tanımanın ve o seslerle barışmanın için yazıldı. Benim içimdeki ses yillardır, “Bunları çocuklarla paylaşmanın lazımlı” diyor. Benim için şimdi onu dinleme zamanı...

Başlayalım mı?

“Durma Konuş, Durma Konuş, Konuş” Diyen Ses

Çeneni düşür diyen ses, hemen hemen her öğrencinin içinden duyulan bir sestir. Sana durmadan, “Konuş, konuş, konuş, konuş” der ve sen bu sese kayıtsız kalamazsın. Bazen sıra arkadaşına, “Teneffüste ne oldu biliyor musun?” diye başlayan şeyler anlatmanı ister. Bazen dönüp arka sıradaki arkadaşınla konuşmanı söyler. Bazen de önündeki arkadaşını dürtmeni! Sen de içindeki sese uyarsın. Ama işte bu kırırtı öğretmeninin dikkatini dağıtan bir şeydir ve o haklı olarak bunu istemez. Sorunlar genellikle böyle çıkar.

Çene düşürmenin belirtileri içindeki sesin seni dürtmesiyle, dudaklarının kımlı daması ve dikkatinin dağılmasıyla başlar. Çene düşürmenin başladığını fark eder etmez, içinden 10'a kadar say ve teneffüse ne kadar zaman kaldığını hesapla. Eğer dayanabilirsen, istediğin kadar konuşmak için tam 15 dakikan var!

“Kalemi Kemir, Kalemi Kemir, Kalemi Kemir” Diyen Ses

Seni ders dinlerken gören içindeki ses, “Neden boş duruyorsun, kalemini kemirsene!” der. Çok zevkli fakat oldukça zararlı olan kalem arkası kemirme işi böyle başlar ve ne zaman kalem arkası kemirmeye başladığını sen bile anlayamazsın. Önce kaleme küçük ısrıklar atarsın. Diş izlerini kalemin arkasında görmek hoşuna gider ve bir kez daha ısrırsın. Kalemin arkasındaki silginin yarısını yediğini fark etmezsin. Böylece midene kalem boyası ve silgi kırıntıları yerleşir. İnan, o kalemdeki boyalar içmen için önüne konulsa miden bulanır. Ama kalem arkası kemirirken ne yediğinin farkına varmıyorsun. Tadını çıkara çıkara yutuyorsun kirtasiye malzemelerindeki kimyasalları.

Kalem kemirme genellikle sıkıldığında, teneffüse daha çok var gibi hissettiğinde, öğretmenin sesi kafanda yankılanmaya ve evde ne yapacağını hayal etmeye başladığında gelir. Kalemin arkasını ağzına götürdüğün anda, kaleme “dur” de. Ve defterinin kenarına bir şeyle karalamaya başla. Hem kalem kemirip hem de karalama yapamayacağın için kemirmeyi bırakmış olacaksın. Nasıl fikir? Bence de harika.

“Zıplayarak Parmak Kaldır!

Zıpla Zıpla, Daha Çok Zıpla!” Diyen Ses

Hatırlasana, küçük bir çocukken gördüğün her şeye “Bu ne?” deyip duruyordun, bildiğin pek çok şeyi böyle öğrendin. Etrafindaki insanlara sonsuz sayıda sorular sorar, merak ettiğlerinin cevabını alırdın. Ta ki içindeki o ses, “Boşver sorma, merak etme” diyene kadar. O ses konuşmaya başladığında sen soru sormaya çekinirsin, utanırsın ve eğer çok fazla konuşursa, soru sormayı bırakırsın. Bu, aynı zamanda öğrenmeyi de bırakmak demek! Lütfen çok soru sor, çok merak et, çok araştır. Hatta bir soru sorulduğunda cevabı biliyorsan onu paylaşmaktan da çekinme. Ama hatırlatmam gereken bir konu var: Hani öğretmenin sınıfı bir soru sorduğunda herkes cevap vermek ister ve parmak kaldırır ya... Öğretmen tek bir kişiyi seçecektir. İşte tam o anda, sınıfındaki bütün öğrenciler kaybolur ve geriye sadece parmaklar kalır. Zıplayan, hoplayan, durmadan gökyüzünü işaret eden onlarca parmak... Sen de diğerleri arasında yer almasını istediğin parmağını kaldırır ve yerinde zıplamaya başlarsın. Hatta bazen “Öğretmenim ben, ben, ben, ben” diye zıplarsın ve istemeden gürültü de çıkarırsın.

Aslina bakarsan sorun sende değil, işaret parmağında! İşaret parmağıyla bu meseleyi konuş. Ona de ki:

“Mühim olan sorunun cevabını biliyor olmam. Başkalarının duyması da güzel ama eğer duymuyorlarsa bu benim soruyu bildiğim gerçekini değiştirmez. Sakın ol. İçimdeki ses sana da ‘Zıpla, zıpla, daha çok zıpla, hatta bağırrarak zıpla’ diyor, biliyorum. Sen ona uyma. Öğretmen söz hakkı verirse konuşuruz. Vermezse de sorun değil. Zaten biz cevabı bildiğimizi biliyoruz.”

Eee, konuştunuz mu? Ne diyor işaret parmağın bu işe?

36 inek ile
18 tavşan
toplam
kaç ayağı
vardır?

“Derse Geç Kal, Derse Geç Kal, Derse Geç Kal” Diyen Ses

Derse geç kalma davranışının seninle alakası yoktur. Büttün suçlu ayaklarındır. Evden okula gelirken ya da teneffüs bittikten sonra sınıfı giderken nasıl olduğunu anlamadığın bir şekilde ayakların yavaşlar. Hatta bazen ayağının altına sahiz yapmış da yürüyemiyormuşsun gibi olur. Bir adım atarsın ama sanki iki adım geri gidersin. Koşmaya başlarsın ama koşarken ayakların birbirine dolanır. Ama genelde yanında bir arkadaşı olduğu için konuşurken ve şakalaşırken ayaklarının süründüğünü fark etmezsin. Fark etmediğin bir şey daha vardır. O da derse geç kaldığın!

Ders zili çaldığında ayaklarının kontrolünü kaybetme. Eğer onları başı boş bırakırsan sırf ayakların yüzünden derse geç kalabilirsin. Ders başladıkten sonra sınıfı giren, kapıyı tıklatıp dersi bölmek zorunda kalan ve özür dileyen olmak istemediğini biliyorum. Bütün mesele dikkatini ayaklarına vermekte.

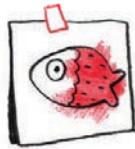

2-B

“Bağırrarak Konuş” Diyen Ses

Eğer bir insan değil de bir radyo olsaydın, insanlar senin sesini açarlar mıydı, kısarlar mıydı?

Yükseeeeekkkkk sesleeeee konuşaaa-aaaan insaaaaaanlarıiiiiii anlaaaaaamaaa-aakkkkk hiiiiiiççççççç koooooolaaaaay-yyyyy deeeeeeeeğillllllldddiiiiiiirrrrrrr!!! Okuuuuuumaaaak billeeeeeeee çooooooo-okkkk zooooor. Dinleeeeeemeeeeek deeee öylleeeeeee!!!

Bağırrarak konuşmak seni daha anlaşılır yapmaz. Evet herkes sana bakar, dikkat çekersin ama anlaşılmazsun. Ve insanlar gelip senin sesini kismak isteyebilirler, ama sen bir radyo değilsin! Fakat sesini ayarlamak senin elinde. Ne kimsenin anlamayacağı kadar kısık sesle, ne de yine kimsenin anlamayacağı kadar yüksek sesle konuş lütfen. Unutma, radyo da olsaydın aynı şeyi yapacaktın. Kimse kulak zarının patlamasını istemeyeceği için ya gelip sesini kısacaklar ya da fişini çekteklerdi!

“Kalemini Açımak İçin Çöpe Git” Diyen Ses

Her çocuğun sınıfıta en sevdiği arkadaşı kimdir?

- A) Sıra arkadaşı
- B) Öğretmenin çok konuşuyorlar diye birlikte oturmalarına izin vermediği arkadaşı
- C) Sınıfın en çalışkan öğrencisi
- D) Çöp kutusu

Cevap veriyorum: D çöp kutusu! Buna eminim. Aksi halde öğrenciler ders boyunca kalem açmak için yanına gidip durmazdı. Bu genelde şöyle olur: Gözün çöp kutusuna takılır. Onun yanına gitmek istersin. Sonra bir bakarsın ki kaleminin ucu bitmek üzere, çöp kutusuna gitmek için harika bir fırsat. Hemen öğretmeninden izin istersin. Ama bazen izin vermez ve sen de boş yere sinir olursun. Bunun yerine şunu denemeni öneririm: Kalemlerin ucuunu akşamları evde aç. Hepsi hazır olsun. Böylece gözün çöp kutusuna takılsa bile gitmeye gerek kalmaz. Ama çöp kutusunu çok seviyorsan teneffüste kalemlerinle birlikte yanına gidebilirsin tabi.

“Komik Bir Şey Söyle Ve Dersi Kaynat” Diyen Ses

“Bunun nesi kötü?” diyebilirsin. Esprili insanları herkes çok sever. Sen espri yaparsın ve insanlar güler. Başkalarını güldürmek, onları mutlu etmek, eğlendirmek kadar güzel ne olabilir değil mi? Gülmek insanın enerjisini yükseltir. Espri insanın zihnini çalıştırır. Dikkatleri üzerine çeker. Artıları saymakla bitmez. Ama iyi bir esprinin altın kuralları vardır. Şimdi sana birinci ve en önemli kuralı söyleyeceğim: Esprilerini mutlaka doğru zamanda yapmalısın. Eğer yanlış zamanda espri yaparsan gülünç duruma düşebilirsin ki, sanırım bunu sen de istemezsın.

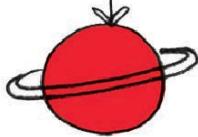
Hafızanda bir espri kutusu hazırla. Ders te aklına gelen komik şeyleri hafızandaki espri kutusunun içine at. Teneffüs zili çaldığında arkadaşlarına derste olanları hatırlat ve tam da o konuya ilgili bulduğun espriyi söyle. Emin ol derste öğretmene belli etmemeye çalışarak gülmetense, teneffüste katıla katıla gülmek daha eğlenceli olacak.

“Sıraña Adını Yaz”

Diyen Ses

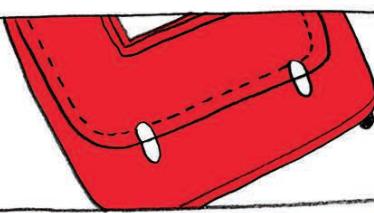
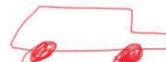
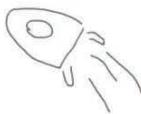
Tanışmak güzeldir. Tanımadığın birine ismini söylersin, o da sana kendi ismini söyler ve tanışmış olursunuz. Eminim seninle tanışmaktan da herkes mutlu oluyordur. Ama biriyle tanıştığında üstüne adını yazmaya kalkışsan, “Elini açar mısın, adımı yazacağım” desen, kollarına, tişörtüne falan ismini yazsan sanıyorum hiç mutlu olmaz. Kabul et, sen de bu durumdan hoşlanmazsın. E öyleyse sıranın üzerine de ismini yazma. O artık seni tanıyor ve her seferinde üzerine ismini yazmandan çok sıkılmış olmalı. Başka şeyler de yazma çünkü onu da sevmiyor. Eğer içinden bir yerleri karalamak, bir yerlere yazı yazmak, resim çizmek geliyorsa lütfen defterini kullan. Çünkü sıralarınızı her yaz, okullar kapandığında gönüllü öğretmenleriniz zımparalayarak temizliyor ve yazdıkların kayboluyor. Defter kullanırsan hiç kimse yazdıklarını silemez! Unutmadan: İçindeki sesin okul sıraları hakkında söylediği bir şey daha var. O da sık sık “Hadi sallan, ileri geri git, biraz daha arkaya git, korkma bir şey olmaz, hadi sallan, daha geriye it, daha da geriye doğru sallan” der durur. Ona, “Bulduğum ilk salıncakta sallanacağım” de ve konuyu kapat!

Mehmet Ali

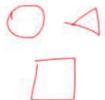
TemEL Reis
ile
SAFINaZ

Ela LALE
NERye Gidiyor

Elif

$$34 \times 6 = ?$$

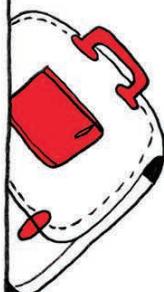

Merve

MESUT

Kerem'in
Sirasi

Ben gIDERim
O Gider
YANIMDA
PIR PIR eDer

“Arkadaşınla Alay Et” Diyen Ses

Hayal et: Okula başlayana kadar ismi-
zı yokmuş. Herkese 1. Çocuk, 2. Çocuk, 3.
Çocuk....., 27. Çocuk, diye hitap ediliyormuş.
Okula başlayınca bir liste veriyorlarmış ve
kendimize isim seçiyormuşuz. Şöyledi isim-
ler.:

- Pırtık Pırpir
- Kırtık Kırkır
- Mürtük Mürmür

Herkes sana Kırtık Kırkır diye sesleniyor.
Ne kötü! Kabul et, şimdiki ismin çok güzel
ve senin olmayan bir isimle çağrırlımak hoş
değil. İçindeki ses sana arkadaşına lakap tak-
manın söylese bunu hatırla. Bunu gülmek
için mi yapıyorsun? İçindeki ses sana arkada-
şlarınınla alay ederek eğlenmeni de söylüyor
mu? Mesela düşen bir arkadaşına gülmeni,
sesli okurken yanlış okuyan birinin morali-
ni bozmanı da söylüyor mu?

Gülmek dünyanın en güzel şeyi-
dir ve en çok da çocuklara yakışır. Birine
bakıp gülümsemek, bir fıkra hep birlikte gülmek,
eğlenerek gülmek, kıkırdamak, kahkaha atmak ha-
rikadır. Ama birinin sana bakarak gülmesini, seni
utandırmasını ister miydiń Kırtık Kırkır?

“Anlamadığını Söyleme, Anlamış Gibi Yap” Diyen Ses

Bazen öğretmen dersi anlatır ama sen anlamazsin. Birden bire içinden iki ses duyulur. Aralarında şuna benzer bir tartışma çıkar:

-Ben bu konuyu anladım, öğretmene anladım diyeyim!

-Hayır sakın söyleme! Anlamış gibi davran.

-Ama anladım, nasıl anlamış gibi davranayım?

-Boşver, anladım dersen sana gülerler. Herkes anlamış bir tek sen anlamamışsin! Sakın anladım deme, kaldığın yerden devam et!

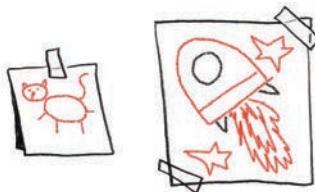
Onlar tartışırken öğretmen başka konuya geçer ve gennellikle ikinci ses kazanır. Anlamadığını söylemezsin... Eğer bir sonraki konu da anlamadığın konuya bağıltılıysa anlamadığın konular büyür, büyür, büyür ve kocaman olur.

Bir konuyu anlamadığında bu iki ses konuşmaya başlamadan parmağını kaldırır ve hemen “Öğretmem ben bu konuyu anladım, tekrar anlatır misiniz?” de. Eminim öğretmenin konuyu tekrar anlatmaktan hiç rahatsız olmaz ve yine eminim ki sınıfı o konuyu anlamayan tek öğrenci sen değilsin. Sayende diğer arkadaşların da konuyu tekrar edebilecekler.

“Boşver Yaaa Arkadaşından İstersin” Diyen Ses

Bu ses evde konuşur. Çantani hazırlarken sürekli “Boşver yaaa kalem götürmesen de olur, arkadaşından istersin. Silgiyi evde bıraksan da olur, kırmızı kaleme hiç gerek yok, kalemtıraşı boş yere taşıma, hatta kitabını, defterini de bırak” der. Sen de onu dinlersin ve ders malzemelerini çantana eksik yerleştirirsin.

Ertesi gün, getirmediğin o şeylere ihtiyacın olur ve arkadaşından istemen gerekir. İşte o zaman o ses ortadan kaybolur. Sen çekinerek arkadaşlarından kalem, silgi, kalemtıraş isterken seni yalnız bırakır!

En iyisi kendine bir kontrol listesi yap. Okulda ihtiyacın olan şeyler neler? Hepsini akşamdan çantana yerleştir ve yerleştirdiklerini işaretle.

- Kalem
- Yedek kalem
- Kırmızı kalem
- Silgi
- Kalemtıraş
- Cetvel
- Defter
- Kitap
- Not defteri

“Koy Başını Sıraya, Horla Da Horla” Diyen Ses

Bu sesi tanıyorum! Geceleri sana “Boşver uyuma, geç yatalım!” diyen sesin aynısı. Geceleri böyle konuşuyor, seni uyutmuyor, sonra da gün boyu peşinde dolaşıp “Koy başını sıraya, horla da horla” diye şarkı söylüyor. Sen de ona kaniyorsun. Gece geç yatıyorsun, uykunu da alamıyorsun! Oysa bu tam bir matematik işi. Senin yaşındaki bir çocuğun günde 10-11 saat uyuması gereklidir. Eğer 8 saat uyursan, vücutun bu eksigi kapatmak ister ve gün boyu içindeki ses sana “Hadi uyuyalım, hadi uyuyalım, başını sıraya yasla da rahatlayalım” der. Sonra şunlar oluyor: Derste anlatılan konuları kaçırıyorsun, öğretmenini dinleyemiyorsun, uyurken ses çıkartıyorsun, arkadaşların gülüyorsun, ders kaynıyor; ohoooo daha neler, neler...

En iyisi sen akşamları içindeki o sese “Bizim şimdiki uyumamız ve ihtiyacımız olan uykuyu almamız gereklidir” de. Unutma sen uyuyunca o ses de uyur ve epey bir süre konuşamaz.

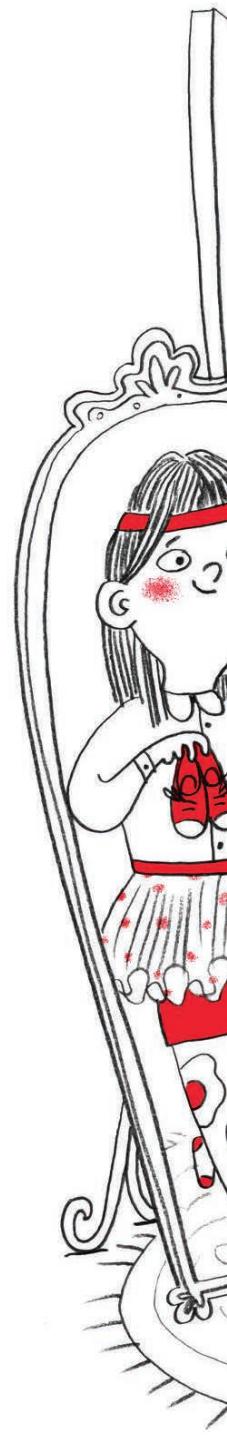

“Bunu Giy, Bu Daha Dikkat Çekici” Diyen Ses

Bu ses evde konuşur. Özellikle sabahları giyinirken! Sen pijamalarını çıkartıp uykulu gözlerle kendine kıyafet ararken içindeki ses sana “Bunu giy, bu da dikkat çekici, bunu giy, bunu giy” der durur. Nerede öğretmenin hoşlanmayacağı, dikkat çekici ve okula uygun olmayan kıyafet varsa onları önüne çıkarır. Sen de mecburen onları giyersin...

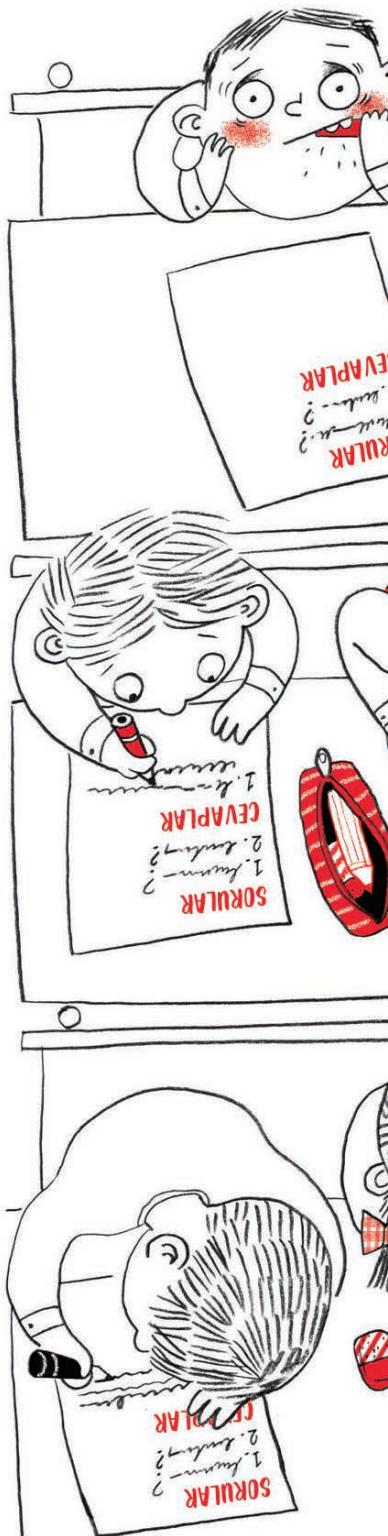
İçindeki sesle konuşabilsem ben anlatırdım ama aramızdaki tek iletişimini sen kurabilirsin. Lütfen ona ilgi çekmenin ve hayranlık uyandırmanın dikkat çekici giymekten başka yolları olduğunu anlatmayı dener misin? Mesela arkadaşlarına yardım etmek, nazik olmak, konuşurken güzel kelimeler kullanmak, bilgilerini başkalarıyla paylaşmak gibi...

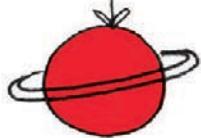
“Boşver Çalışma, Kopya Çekeriz” Diyen Ses

Bu sesi de tanıyorum! Benim içimde de vardı. Bir keresinde evde ders çalışırken demişti ki ‘Boşver çalışma, sıra arkadaşına bakarsın, hiçbir şey olmaz!’ Bu bana çok iyi bir fikir gibi gelmiş, hemen kitabı kapatmış, çalışmayı bırakıp oyun oynamaya koşmuştum. Herkes ders çalışırken ben oyun oynadığım için kendimi hem çok şanslı hem de çok akıllı zannediyordum. Ertesi gün sınavda öğretmen beni tek başına oturtuncaya kadar! Bakabileceğim bir arkadaşım yoktu. Zihnimde bakabileceğim bilgi de yoktu! Bu benim için müthiş bir tecrübe oldu ve o sesi bir daha hiç dinlemedim.

“Ders Dinlemek Yerine Başka Şeyler Yapalım” Diyen Ses

Bu ses önce ellerini harekete geçirir. “Hadi ders dinlemek yerine başka şeyler yapalım” demeye başladığında ellerin aniden harekete geçer. Resim yapmaya, kâğıt katlamaya, kâğıttan uçak yapmaya, o uçağı sağa sola atmaya, hiçbir şey yapamıysa parmaklarını çıtalatmaya başlar.

Ellerinin yaptığı her şey çok değerli. Yazdığın yazılar, resimler, origamiler çok değerli. Sadece içindeki sesi dinlemek için teneffüsü beklemen harika olur.

Bir de şu, kulaklarını yoran “Dersi dinleme başka sesleri dinle, dersi dinleme başka sesleri dinle” sesi var değil mi? Seni ikna etmeyi başarırsa kulağın dışarıdan gelen çocuk koşturmalara ya da araba gürültülerine takılabilir. Hatta sınıfındaki saatin tik taklarını, öğretmenin ayak seslerini falan dinlersin. İçindeki ses konuşur, öğretmenin konuşur, sınıfındaki diğer sesler konuşur. Dersin sonunda elinde hiçbir şey anlamadan geçip giden bir ders saatini kalmış olur.

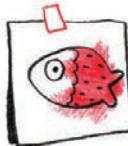
İçindeki ses “Dersi dinlemek yerine başka sesleri dinle” dediği anda ona “Bence sen öğretmenimizi dinle ve anlattıklarından ilgini çekecek şeyler bul, teneffüste veya eve gidince senin istediğişeyleri dinleriz” de. Onu ikna etmen lazım. Yoksa kulakların bu kadar farklı sese gerçekten dayanamaz...

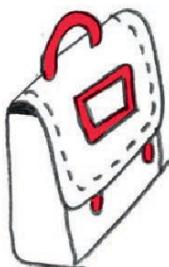
“Off, Çok Açıktım!”

Diyen Ses

Bu ses içinden geliyor evet, tam da midenden! Durmadan “Hadi bir şeyler ye” deyip duruyor. Sen de dayanamayıp sıranın altına ya da çantana koyduğun atıştırmalıkları ders boyunca birer birer midene gönderiyorsun. Ama bu sefer arkadaşın görür, onun da midesi istiyor, ona da veriyorsun. Sonra onun yanındaki arkadaşının midesi konuşmaya başlıyor, sonra arka sıradakilerin, sonra ön sıradakilerin... Sonra bir bakmışsin teneffüs zili çalmadan bütün sınıfın karnı zil çalmaya başlamış.

Midene ne zaman konuşması gerektiğini öğretmende fayda var. Örneğin kahvaltlardan önce konuşursa ve sen onu yumurta, süt, peynir, sebze gibi yiyeceklerle sustursan harika olur. Teneffüslerde konuşursa onu sağlıklı atıştırmalıklarla sustursan da çok iyi olur. Hem derste ağını kımıldatmamaya çalışarak bir şeyler yemekten kurtulmuş olursun, hem de sağlıklı beslenmiş olursun.

“Yayılarak Otur” Diyen Ses

Bu ses keyfine çok düşkündür, sırf kendi keyfi için senin bedenini lastik gibi sündürür. Sağ kolun sıranın bir tarafına, sol kolun öbür tarafına, bacaklarının biri sıranın dışına, öbürü ileriye bir yerbilere, sırtını eğebildiğin kadar eğ, boynunu yamult... İşte oldu! Sıranın üstüne sütlaç gibi yayıldın... Ama tahtayı göremiyorsun! Hatta sırtın ağrıyor! Ama arkadaşını rahatsız ediyorsun! Bu sesi eve gidene kadar dinlememeni tavsiye ederim. Eve gidince sesini, o sana “Yayılarak otur, yat hadi yat!” desin ve sen de kendini koltuğun üzerine bırak... Ohhhhh!

“Al, Al, Bi’şey Olmaz” Diyen Ses

En tehlikeli seslerden biri olan bu ses başkalarına ait eşyaları çok sever. Senin olmayan ve hoşuna giden bir eşyayı gördüğünde sana “Al, al; gizlice al, bir şey olmaz” der ve sen de içindeki sesi dinlersin. Ne zaman sana ait olmayan bir eşyayı almışsan da cebine girmiş, çantanın içine yerleşmiş anlamazsan bile.

“Al, al bir şey olmaz” diyen ses konuştugunda onu asla dinleme. “Küçük eşyadan bir şey olmaz” dese de dinleme... Arkadaşın küçük bir eşyasını kaybeder ama sen çok büyük iki şey kaybedersin: Arkadaşlarının güvenini ve kendine olan saygınızı.

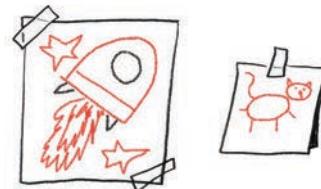

“Koridorda Yürüme, Koş!” Diyen Ses

Bu ses ayaklarının en yakın arkadaş! Onlara sürekli bir şeyler söylüyor ve ayakların da o sesi dinlemeye bayılıyor. Ayağıyla içindeki ses arasında söyle konuşmalar geçiyor:

- Ayağını sıraya vursana!
- Tamam...
- Ayağıyla arkadaşına çelme takşana!
- Tamam...
- Ayağıyla duvarlara vurup duvarda ayak izi çıkartsana!
- Tamam...
- Yürüme yaaa, neden yürüyorsun, koşsana!
- Tamam...
- Hey! Bu kadar çok söz dinlemen sence de saçma değil mi?

2-B

3-C

4-A

“Ben, Ben, Ben, Ben, Ben,” Diyen Ses

Bu ses tek bir kelime söyler: Ben, ben, ben, ben, ben, ben, ben...
En çalışkan kim olmalı? BEN. En güzel/yakışıklı kim olmalı? BEN.
Oyunu kim kurmalı? BEN. Sürekli ön planda kim olmalı? BEN. Söz
alırken ilk söz hakkını kim almalı? BEN. Teneffüse ilk çıkan,
sınıfta başkan seçilen, takım kaptanı kim ol-
malı? BEN... Bunun yerine sana yine
üç harfli ve yine tek heceli bir
kelime öneriyorum: BİZ!
Unutma! Biz, benden
daha güclüdür ve
onu hiçbir güç alt
edemez...

İçinde konuşup duran sayısız ses var. Bu kitapta okuyacakların sadece sınıfta, okulda, ders başında konuşanlar. Ama bunun daha evde konuşanı, sokakta konuşanı, oyun oynarken konuşanı da var. O seslerle kurduğum iletişim çok önemli. Çünkü o sesler, senin kendinle olan iletişimim. Biz hep deriz ya hani derslerde aileyle iletişim, arkadaşlarla iletişim, öğretmenle, toplumla iletişim çok önemlidir diye, bu onların başı işte. Yirmi dört saat, ömür boyu kendinlesin. Kendine sevgini, saygını, kendine olan güvenini yitirmezsen bütün gün konuşup duran bu ses yaşam boyu en yakın arkadaşın olacak.

Kendine ve içindeki seslere yaşam boyu iyi bak...

Sevgiyle, kitapla, bilgiyle, iyilikle kal...

Ziya Öğretmen

